

som Isbryder og som Fragtskib. Det kan lade betydeligt mere end de andre, og derfor er det ikke fuldkomment som Isbryder; det er desuden af ældre Dato og fører to Skruer. Skønt det har gjort god Fyldest, kan man ikke regne det for at være et første Rangs Skib som Isbryder, hvilket de to andre, vi have, og den tredje, som vi saa, ubetinget maa siges at være. Hvorledes man vil anvende det Materiel, man kommer i Besiddelse af, kan selvfølgelig ikke siges nu, og det er der heller ingen, der kan forlange. Man kan ved at forstærke sit Materiel i det hele opnaa større Resultater baade for de Router, der fremfor alt skulle holdes, nemlig Postrouterne, og for andre Router. De Router, vi ubetinget skulle holde, ere Routerne Korsør—Nyborg og Helsingør—Helsingborg; thi man træve, hvad man vil med Hensyn til Bærebefølgelsen — beførge vi ikke Postrouterne; ville Kalamiteterne blive endnu langt større. De kunne i Reglen ogsaa holdes, det har vist sig i Nar, at de ere holdte overordentlig godt, om end ganske vist med store Anstrængelser, og man maa haabe, det kan ske fremdeles. Og naturligvis jo bedre og mere Materiel, man faar, desto bedre vil man kunne holde dem. At der vil blive overskydende Kraft, tvivler jeg ikke om, og at det vil være særlig rigtigt at stationere en stærk isbrydende Kraft i Helsingør, kan jeg være enig i; den kan være til Disposition i mere end en Retning, bl. a. ogsaa til at gaa til Hjælp ud over Helsingør samt mellem Kjøbenhavn og Helsingør og selvfølgelig med god Vilje til at lade sit Materiel benyttes, for saa vidt dette overhovedet viser sig muligt, men ikke med nogen bestemt Forpligtelse dertil. Det følger nemlig af sig selv, at det kan Staten ikke paatage sig, thi den maa jo frem for alt holde de Router, den er pligtig til at holde. Det Spørgsmaal, om der overhovedet mellem Kjøbenhavn og Helsingør kan holdes en Route aaben ved Hjælp af Isbrydere, der kunne gaa mere eller mindre hyppigt, er ikke besvaret. Og de Folk, som nærmest forstaa sig paa det, tør ikke forud besvare det med Sikkerhed. Der er næppe Tvivl om, at til Lider kan det lade sig gøre, eller at man tør forudsætte, at det kan lade sig gøre; det er der i alt Fald mange, der ikke tvivle om. Men at det ikke altid kan lade sig gøre, er

ogsaa en given Sag, og man vil ikke kunne slutte fra, hvad man kan gøre andetsteds paa Fjorde og Indvaande, hvor der ikke er Tale om, at Vind og Strøm gøre sig gældende som i vore Sunde og Bælter, hvor især Strømmen kommanderer i et Omfang, som man andetsteds ikke kender. Det følger af sig selv, at fra Fjorde kan man ikke slutte, at det ogsaa kan ske i Sunde. Det er jo heller ikke udelukket, at private kunne tage sig af Forholdene, naar der er Is i Sundene, og saa vil man kunne samvirke med dem og støtte dem. Jeg tvivler ikke om, at dette lader sig gøre, hvis der virkelig udtales Ønske derom. Man har i Kjøbenhavn bekræftiget sig med hele dette Forhold i den senere Tid, hvilket er mig bekendt, skønt det, som sagt, ikke paa officiel Maade er mig meddelt. Man har ment, at det særlig var Landbrugsinteresser, som skulde varetages, og den ærede Ordfører har rørt ved dette Spørgsmaal. Ja, skulle vi her tale om Landbrugsinteresser, maa vi dog være enige om, at det kommer an paa at faa Udførsel fra Sjælland, men ikke ubetinget paa; om man kommer ud ved Helsingør, Korsør eller Kjøbenhavn. Det er naturligvis et Offer at skulle bort fra Kjøbenhavn; men det er afkurat samme Offer, som Sjælland og Fyn maa bringe i endnu større Omfang for at komme ud ved Esbjerg. Man kan ikke stille Spørgsmaalet alene og i første Række som et Landbrugs-spørgsmaal, skønt der i og for sig maa ønskes Solidaritet mellem Landbrug og Handel, særlig hvor der er Tale om Smør og lignende Landprodukters Udførsel, der skal ske saa hurtigt som muligt. Sandheden er, at Landbruget om fornødent maa finde sig i at bære lidt forhøjet Fragt, f. Eks. fra Korsør og Kalundborg. At man helst vil til Kjøbenhavn, er jeg ganske enig i, men at holde Kjøbenhavns Havn aaben er i første Række væsentlig en Interesse for Kjøbenhavns Handel. Jeg erkender selvfølgelig, at dette er en væsentlig og betydelig Interesse, som der er Grund til at tage alt Hensyn til, og det vil man sikkert ogsaa være villig til at gøre saa vidt muligt, men jeg anser det for rigtigt at se paa Forholdene, som de virkelig ere. Jeg har hørt mistroiske Udtalelser om, hvad skulle vi med Frihavnen, naar vi ikke ere sikre under Isforhold? Men under Frihavnslovens Behandling blev det dog forud-